

Dio Cassius om Domitians udrensninger

Dio Cassius (ca. 164-229 e.Kr.) var romersk senator og historiker. Hans store værk om Roms historie beskrev perioden fra byens grundlæggelse til hans egen tid.

5

Han [kejser Domitian] insisterede endda på at blive betragtet som en gud og udviste enorm stolthed i at blive kaldt "herre" [*dominus*] og "gud" [*deus*]. Disse titler blev ikke blot brugt i taler, men også i skriftlige dokumenter. [...]

10

Samme år lod han [Domitian] konsul Flavius Clemens, sin fætter, og dennes hustru, Flavia Domitilla, sin egen slægtning, dræbe sammen med mange andre. Begge blev de dømt til døden for ateismens brøde.¹

Efter samme anklage dømtes mange andre, som havde fulgt jødernes skik² — nogle blev dræbt, andre fik deres formue konfiskeret, Domitilla slap med at blive forvist til Pandataria.³

15

[...]

Efter Domitian udnævnte romerne Nerva Cocceius til kejser. [...] Nerva løslod også alle, som var blevet anklaget for majestætsforbrydelse og rehabiliterede landsforviste. [...] Endvidere blev det forbudt at rejse anklage mod nogen for ugudelighed eller jødisk livsførelse.

20

Dio Cassius (*Historia Romana* 67f.). Overs. J. Rosenløv efter E. Cary: *Dio Cassius: Roman History*, Cambridge, Mass. (1914-1927) samt P. Schindler: *Antiquitates Christianae*, vol. 3 (*De Apostolske Fædre*, bind 1), Kbh. (1948) s.359 samt F. E. Steffensen: *De romerske kristenforfølgelser*, Kbh. (1975) s.52.

¹ *Ateismens brøde*: dvs. gudløshed, der f.eks. kunne bestå i ikke at have gudebilleder eller at fornægte de romerske guders eksistens. Begge anklager blev rettet mod kristne, der derfor til tider blev betegnet som ateister (gudløse).

² Dvs. folk, der levede på jødisk vis eller sympatiserede med jødedommen uden nødvendig at bekende sig som jøder. Dette kunne ligeledes sigte til kristne grupper.

³ Pandataria: Ø ud for Italiens kyst